

Novi Matajur

Leto II - Štev. 17 (41)
UREDNIŠTVO In UPRAVA
Čedad - vln IX Agosto 8
Tel. (0432) 7 13 86
Poštni predel Čedad štev. 92
Caseilla postale Clividale n. 92

ČEDAD 1.-15. septembra 1975
Autorizz. Tribun. di Trieste n. 450
Izdaja ZTT
Tiskarna R. Liberale - Čedad

Izhaja vsakih 15 dni
NAROČNINA: Letna 2000 lir
Za inozemstvo: 3000 lir
Poštni tekoči račun za Italijo
Založništvo tržaškega tiska
Trst 11-5374

Odgovorni urednik: Izidor Predan
Za SFRJ žiro račun
50101-603-45361
» ADIT - DZS, 61000 Ljubljana,
Gradišče 10/I - Telefon 22-207

Quindicinale
Sped. in abb. post. II gr./70
Poštnina plačana v gotovini
Posamezna številka 100 lir

OBNOVIMO GORSKO SKUPNOST

Odobritev zakona v italijanskem parlamentu o ustavnosti gorskih skupnosti je sprejelo prebivalstvo gorskih področij z velikim zadovoljstvom. To zadovoljstvo je bilo upravičeno, saj je bila z zakonom končno dana možnost, da se ustanovi organizem, ki se bo od blizu sprijemal s številnimi problemi gorskega prebivalstva, problemi, ki čakajo rešitve že stoletja. Zaradi tega so postajali gorati predeli vedno bolj obuboženi, medtem ko so se velika industrijska sredica vedno bolj bogatela na njihov račun. Iz hribov se je izselila najboljša delovna sila, iskajoč kruhu in zaposlitve v večjih industrijskih centrih ali — kot je naš primer — v tujini. Ker niso do sedaj razumeli — niti tisti, ki so imeli najboljšo voljo — problemov goratih predelov, je bila želja zakonodajalcev, da prepustijo usodo hribovcev v njihove roke, s širšo upravno avtonomijo ob znaten podpori cele države. Nobeden ne more poznati problemov in okolja tako kot tisti, ki v njem živi. Izhajač iz tega dejstva bi morale biti gorske skupnosti izključno v rokah gorjanov, njih strokovnjakov, v rokah vseh demokratičnih sil, sindikalnih in drugih organizacij. Toda to se lahko zgodi samo tam, kjer obstajajo napredne in demokratične sile. V takih krajih lahko postane gorska skupnost važen instrument samoupravljanja v rokah zainteresiranega prebivalstva, s širšo avtonomijo, z možnostjo načrtovanja, organskih posegov in racionalnih investicij. Seveda, vse to se lahko zgodi, če so na razpolago sredstva. Če sredstev ni, postane tudi najboljši zakon kot lepa, a prazna pločevina skatla, brez vsebine.

Kako je začela delovati gorska skupnost nediskih domov? Ali je zadovoljila s svojim delovanjem pričakovanja naših ljudi? Naš odgovor na to vprašanje ne more biti pozitiven. Zakaj? Najprej dve poglavitni ugotovitvi. Prvič: dežela vlada je aplikirala s prečejšnjo zamudo državni zakon o ustavnosti gorskih skupnosti, je omejila avtonomijo, delokrog in kompetence slednjih. Skratka: državni zakon je bil precej izpraznjen, kar se dobre vsebine tiče. Poleg tega je dežela nakazala smešno nizko denarno vsoto za funkcionalnost gorskih skupnosti. Sredstva, ki jih je nakazala, ne zadostujejo niti za reševanje problemov redne uprave.

Druga ugotovitev je, da je bila naša gorska skupnost močno kondicionirana s prisotnostjo v njenem svetu

številnih konservativnih elementov, ki so bili gluhi na vsakršen klic po obnovi, po naprednih in demokratičnih upravah. Nas je najbolj priča del odklon po zaščiti etničnih, kulturnih in jezikovnih vrednot naše skupnosti, posebno če pomislimo na dejstvo, da so otoki jezikovnih skupin v Italiji brez etnične kontinuitete in kulturnih tradicij in so doble zaščito v statutih svojih gorskih skupnosti. Odkrito nam je bilo rečeno, da če bi se nahajali nekje v središču Italije, bi bili dobili tako zaščito iudi mi!

Tako so se nekateri voditelji naše gorske skupnosti — svojeglavo ali po naročilu — požvižgali na ustavne predpise in mednarodne obveznosti države. Bomo nadaljevali po tej poti?

Volitve 15. junija letos so prinesle globoke spremembe tudi po naših dolinah. Razni mogotci so se preveč časa zibali na nezavednosti našega prebivalstva tako, da so brez skrbi zaspali. Ko so se prebudili po 15. juniju, so se znašli pred grenkim presenečenjem, znašli so se pred drugačno realnostjo: KD je zgubila 4 od 9 občin, ki sestavljajo našo gorsko skupnost. Volitve so odprle možnost novega in naprednejšega načina upravljanja ter dejanske obnove. Dosedanj voditelji gorske skupnosti so pred zapadom mandata. Kmalu bo prišlo do obnovitve novega odbora, sveta in drugih njenih organizmov. V svet skupnosti bodo izvoljeni novi občinski svetovalci, z bolj odprtimi idejami. Primeri v raznih italijanskih občinah, pokrajnah in deželah, nam pričajo, da je možno ustvariti dialog, najti skupen jezik in sodelovanje med ljudmi, ki pripadajo različnim strankam ustavnega loka, v interesu vseh prebivalcev. Odeveč je povedati, da smo za tako rešitev tudi v upravljanju naše gorske skupnosti. Nespametno in zelo škodljivo bi bilo, če bi kogarkoli odklonili zaradi njegove politične opredelitev, posebno če gre za ljudi, ki izpričujejo vso dobro voljo za rešitev naših gospodarskih, socialnih in narodnostnih problemov. Treba je iskati sodelovanje in podporo vseh ljudi dobre volje in demokratičnega prepricanja, na vseh ravneh. Takšne ljudi dobimo danes v vseh strankah ustavnega loka. Treba bo iskati podporo in zaslonbo v deželi, da nakaže več sredstev naši skupnosti, da bo lahko reševala svoje številne probleme. To je nasvet, ki ga dajemo odgovornim političnim činiteljem v naših dolinah.

IZIDOR PREDAN

Lepi so naši hribi, doline in vasi

IN OCCASIONE DELLA
INAUGURAZIONE
DEL RIFUGIO C.A.I.
SUL MONTE MATAJUR

**Il discorso
dell' Arcivescovo
di Udine
mons. Alfredo
Battisti**

La sezione del CAI di Cividale ha inaugurato domenica 27 luglio il nuovo rifugio alpino. La manifestazione è stata appoggiata dalla presenza di numerosissimi alpinisti e amanti della montagna (il numero preciso è incalcolabile, si parla però di 10.000 persone circa).

E un contributo che il CAI ha dato alla nostra zona valorizzandone l'aspetto ecologico. A questa inaugurazione erano presenti l'Arcivescovo di Udine Mons. Alfredo Battisti, che ha celebrato la S. Messa, il presidente del Senato senatore Spagnoli, parlamentari, rappresentanti della Regione e della Provincia. Presenti anche rappresentanti d'oltre confine.

E' stata celebrata la Santa Messa al termine della quale ha fatto un breve discorso lo stesso Arcivescovo Mons. Alfredo Battisti. Prendiamo dal suo discorso alcuni significativi brani:

«Siamo grati al CAI e alle autorità per l'interesse dimostrato per questa gente povera, semplice e buona. Ciò che rende bello il mondo, ciò che lo fa ricco, ciò che lo fa interessante è l'uomo.

La vera grandezza del mondo è l'uomo, la vera bellezza del creato è l'uomo, fatto a immagine di Dio. Perciò l'uomo è la vera gloria del mondo.

Tanto è vero che se dopo ore ed ore di cammino solitario ci capita di incontrare un uomo ci pare di trovare un amico e ci sembra che diventi amico il bosco, che diventi amico il monte, che diventi amico il mondo.

Allora si salverà davvero la bellezza naturale di queste Valli, se si salverà la presenza dell'uomo. Questa terra così ricca di bellezze e di varietà dei colli e di panorami, non è altrettanto ricca di fertilità del terreno e di risorse economiche.

Per questo un'emigrazione forzata ha spopolato queste Valli e i migliori figli di questa terra hanno dovuto emigrare all'estero, sradicati dolorosamente dai loro ambienti. Molto è stato fatto per impedire questo esodo all'estero. Ma resta da fare an-

V VIDEJSKEM POKRAJINSKEM SVETU

PRVIČ ODJEKNILA SLOVENSKA BESEDA

PROF. PETRIČIČ ZAHTEVAL REŠITEV VSEH NAŠIH PROBLEMOV

V sredo, 19. avgusta, se je pod predsedstvom komunističnega svetovalca Felizzonija — ki je kot najstarejši svetovalec predsedoval prvi seji — sestal videmski pokrajinski svet, da izvoli predsednika in odbornike ter preuči program, ki ga je predložila večinska koalicija KD - PSDI - MF. Po uvodnih programsko-političnih izjavah vseh skupin so svetovalci izvolili za predsednika demokrščanskega svetovalca Turella, na kar se je začela razprava o programu, ki ga je predložila večinska koalicija.

V to razpravo je posegel tudi zastopnik beneških Slovencev prof. Pavel Petričič, ki je bil izvoljen na listi KPI. Prof. Petričič je uvodoma z obžalovanjem ugotovil, da je večinska koalicija v svojem programu povsem prezrla specifična vprašanja slovenske narodnosti skupnosti v Beneški Sloveniji, kar je znova dokaz zapostavljanja Slovencev v videmski pokrajini. «Kot rešujemo probleme drugih skupnosti v naši pokrajini — je poudaril govornik — tako se moramo zavzeti tudi za vprašanja in probleme, ki tarejo slovensko skupnost ter priznati specifičnost položaja Beneške Slovenije zaradi prisotnosti slovensko govorečega prebivalstva. Gre za splošno vprašanje, s katerim se bodo moralno spoprijeti vsa politična telesa, katerih dolž-

nost je ustvariti pogoje, tako gospodarske kot kulturne organizacije ter krajevne ustanove aktivno sodelovale s pokrajino pri izvajjanju tega načrta, če bo slednji imel resljudske značaj. Soglašam tudi s tistimi, ki postavljajo kot neizogiben pogoj upravnih ukrepov, ki nas omejujejo kot državljanje in žalijo naše dostojarstvo, poudarjam pa, da to še ni dovolj zlasti spričo novih političnih odnosov. Nujni so ukrepi za skladen gospodarski in družbeni razvoj Beneške Slovenije, za katere bi morala biti pokrajinska konferanca pobudnik.

Prof. Petričič je z zadovoljstvom ugotovil, da so po volitvah 15. junija vsi sloji prebivalstva pravičneje zastopani v izvoljenih telesih, kar je tudi posledica kulturno-politične dinamike, ki se je razvila v Nadiških in Terški dolini na vseh ravneh. «O tem lahko pričajo predsednik Turello, prof. Jus in gospa Puppiniye, ki so bili gostje naših krožkov v Špetru Slovenov. Rad bi jih spomnil na tedanje njihove poslovne politične izjave in jih vprašal, kaj je od teh ostalo v programu, ki so nam ga predložili.»

Governik je poudaril potrebo, da bi odbor vključil v svoj program organizacijo pokrajinske konference o vprašanjih slovenske manjšine, katere najpomembnejši cilji naj bi bili uradno in formalno priznanje obstoja slovenske narodnosti skupnosti ter družbenega in krajevna analiza, iz katere naj bi izšli prvi stvari ukrepi za Beneško Slovenijo. «Prepričan sem — je poudaril

prof. Petričič — da bodo vse politične in kulturne organizacije ter krajevne ustanove aktivno sodelovale s pokrajino pri izvajjanju tega načrta, če bo slednji imel resljudske značaj. Soglašam tudi s tistimi, ki postavljajo kot neizogiben pogoj upravnih ukrepov, ki nas omejujejo kot državljanje in žalijo naše dostojarstvo, poudarjam pa, da to še ni dovolj zlasti spričo novih političnih odnosov. Nujni so ukrepi za skladen gospodarski in družbeni razvoj Beneške Slovenije, za katere bi morala biti pokrajinska konferanca pobudnik.

Ob koncu je prof. Petričič pozdravljal slovenščini svoje rojake: «Prisrčen pozdrav naj gre vsem Slovencem. Obljubim našemu ljudstvu, da se bom v pokrajinskem svetu v Vidmu zavzemal za vse gospodarske, socialne in kulturne pravice, ki nam pritičajo zaradi naše stoletne zgodovine in zaradi uspehov našega političnega in kulturnega dela.»

L'intervento del prof. Petričig al Consiglio Provinciale verrà pubblicato in italiano nel prossimo numero

IL DISCORSO DELL'ARCIVESCOVO . . .

Continuazione dalla 1^a pag.

cora un atto di coraggio per questa buona gente. Creare altre sorgenti di lavoro vicino alle Valli, perché tanti papà devono fare lunghe ore di viaggio per recarsi a Manzano o anche più lontano, partendo per tempissimo al mattino e ritornando molto tardi alla sera, senza potere gustare e far gustare alle loro famiglie la gioia di una loro presenza e poter assolvere a precisi impegni di educazione familiare.

Io ringrazio, fin d'ora, tutti coloro che contribuiranno a risolvere questo grave problema umano e cristiano.

Ma questa bella iniziativa del CAI mi suggerisce un altro pensiero e son sicuro di interpretare il pensiero di tutti i sacerdoti diocesani che si donano ai fratelli in queste Valli. Essi amano l'Italia. Questa zona, mi dicono, è una delle regioni d'Italia che non è stata conquistata con le armi ma è volentieri entrata a far parte della comunità italiana col plebiscito del 1866. E questa libera scelta è stata onorata da una proverbiale fedeltà all'Italia, talvolta sigillata col sangue.

Ma questi fratelli amano anche la loro terra, la propria identità etnica con propria lingua, carattere, tradizioni, costumi e canti.

Noi pensiamo che fornire la custodia di questi valori di origine etnica e di cultura, sia non soltanto conforme ai principi della chiesa, affermati nel Consiglio Vaticano II, ma sia anche giurevole allo Stato, perché la varietà delle etnie e delle culture formano la ricchezza umana della nostra Patria».

Mons. Battisti ha infine salutato i presenti in lingua slovena:

«Srčno pozdravljam vse Slovence prisotne pri tem obredu».

L'avv. Giovanni Pelizzo ha parlato, quindi, ricordando il trentesimo anniversario della fondazione della sezione del CAI di Cividale, sezione che ha ideato e lavorato per la costruzione del rifugio.

Ha preso poi la parola il

presidente del Senato sen. Giovanni Spagnoli che ha ringraziato la sezione del CAI di Cividale, per la costruzione del rifugio, importante lavoro che va ad uso di tutti gli alpinisti ed ha proposto che il rifugio venga intitolato ad nome del compianto sen. Guglielmo Pelizzo. La proposta è stata accettata con un lungo applauso da parte dei presenti.

Ha parlato successivamente il presidente del Club Alpino di Caporetto:

«Dragi pianinici! Z velikim zadovoljstvom vam prinašam pianinske pozdrave v imenu pianinskega društva Kobarid»

Ha continuato a esordire in italiano aggiungendo che gli alpinisti debbono continuare a coltivare questa fortezza di mano che è stata fatta oggi, qui sulla cima del m. Matajur. L'amore per la montagna ci permette di unire, di affratellare alpinisti di paesi e culture diverse.

Ha concluso l'assessore regionale Giacomo Romano che, parlando a nome della Regione, ha sottolineato il contributo della stessa alla costruzione non solo di questo rifugio, ma anche di altri rifugi in tutta la regione Friuli - Venezia Giulia.

La Banda di Orzano e il coro del CAI di Cividale hanno quindi rallegrato i presenti, per i quali vi era la gratuita distribuzione di ottima pastasciutta.

F. K.

TAVORIANA

Kontribut za ureditev ejest

Minister za javna djela je dalо vjetet našemu komunu, da lahko začne zbjerati djelace za postrojitev cest. Kantir bo takuo uzeu 15 dnežev za 50 dnežnih dni.

Minister bo za tuole djeļo dalо 2 miljona in 200 taužent lir za plače djeļuci, komun pa bo muorau skarjet za ves materjal.

Del poslušalcev na konferenci G. Matteučiča v Klodiču

SU INVITO DEL C. C. «REČAN»

Importante conferenza del dott. Matteucig sui valori culturali delle Valli del Natisone

Sabato 23-8-1975 presso la sala del Bar Ruttar a Cividale abbiamo seguito con vivo interesse la conferenza del Prof. Dott. Giorgio Matteucig sul tema «Valori culturali e biologici delle Valli del Natisone».

La conferenza è stata organizzata dal C.C. Rečan di Liessa di Grimacco ed ha avuto un grosso successo di pubblico.

Il presidente del circolo presentando il relatore ha ricordato i numerosi titoli che egli possiede, nonché le svariate pubblicazioni dello stesso, che spaziano dal ramo fisico, biologico e chimico sino alla scienza matematica e geografia. Egli insegna alla Facoltà di Scienze dell'Università di Napoli.

Una presentazione così nutrita non poteva che riservare un'ottima relazione del professore sul tema fissato.

Il prof. ha avuto con uno dei interventi, si è basata principalmente sulla polemica che il Prof. ha avuto con uno dei dotti della cultura italiana, il prof. Jemolo. Polemica nella quale il Dott. Matteucig difese con serietà di studio, la

cultura dialettale con particolare riguardo per quella delle Valli del Natisone.

«La vera cultura è quella sentita e nata dal popolo, le altre sono culture artefatte che partono da principi non sempre sani».

Così affermava il prof. Matteucig continuando poi col dire che «Ogni individuo ha il diritto, di parlare e coltivare il proprio dialetto. È un suo diritto senza togliere niente alla cultura nazionale».

Passava poi ad affermare che tutti i dialetti hanno avuto i loro momenti felici, e così pure tutte le culture (per quanto limitate territorialmente) hanno espresso uomini che hanno dato, poi lustro anche alla cultura nazionale.

Ricordava così alcuni uomini illustri nati nelle valli ed altri studiosi di oggi che contribuiscono egregiamente al mondo culturale italiano.

Passando poi alla biologia e particolarmente agli ofidi delle valli, faceva notare come l'ambiente naturale è ancora ben conservato e questo dimostra una certa civiltà pura nella gente. «Il rispetto dell'ambiente è espressione

di cultura, il non rispetto dell'ambiente significa diseducazione». Le sue ricerche sulle vipere dimostrano come nella nostra zona ci troviamo di fronte ad esemplari appartenenti a vari ambienti, quali quello mediterraneo e dell'Europa centrale. «Dimostrazione della funzione di ponte o di punto d'incontro delle nostre valli, e se ciò vale per gli animali tanto più può valere per gli uomini».

Passando in rassegna i vari tipi di ofidi giungeva alla conclusione che il nostro territorio ha un valore se si con-

tinua a mantenere incontaminato sia l'ambiente che la cultura locale, per il valore indiscutibile che ha sempre un territorio cuscinetto dove c'è la possibilità di uno scambio più immediato.

Sono seguiti numerosi interventi tra i quali quello del consigliere provinciale prof. Paolo Petricig e del sindaco del comune di Grimacco ing. Bonini Fabio il quale ha ringraziato il prof. Matteucig per l'ottimo lavoro e i presenti tutti per essere intervenuti così numerosi.

ORMU UDINE XXII. RAZSTAVA MODERNI DOM HOBBY ŠPORT REKREACIJA

oprema - pohištvo - radio-tv - gospodinjski stroji - obrtni izdelki - razsvetljava - sanitarije - ogrevanje - gradbeni stroji in material - prefabricirani izdelki - keramika za pode in oblage - vse za vrt - najpopolnejša razstava za mednarodne obiskovalce

11.-21. SEPTEMBRA 1975

SEJMIŠČE CORMOR TORREANO DI MARTIGNACCO (VIDEM)

DON PASQUALE GUJON

BENEĆIJA LA GENTE DELLE VALLI

32

La madre infatti, secondo la Chiesa, possiede la «grazia del sacramento» di cui sono sprovvocate, mettiamo, le nubili consacrate a Dio e alle buone opere; l'avrebbero se fossero sposate ed avessero dei figli».

Conseguenze dello sfasamento della famiglia?

Jub Klar, penalista inglese: «Dalla ristrutturazione della famiglia, in senso moderno, ossia materialistico, avvenuta in seguito alla emancipazione della donna, ha origine, tra gli altri mali, la delinquenza minorile».

Ed il Procuratore Generale Pontrelli, all'inizio dell'anno giudiziario 1973, commentando il forte aumento dei crimini nel Friuli - Venezia Giulia: «La causa (aumento della delinquenza minorile) è data principalmente dalle

insufficienze della famiglia moderna, rivelatasi incapace di portare a maturazione la sfera affettiva degli adolescenti e diventata essa stessa motivo di frustrazioni e d'angoscia, matrice degli impulsi che spingono i giovani al delitto. Perciò la prevenzione di tale tipo di delinquenza deve compiersi in primo luogo in famiglia».

Quando gli uomini si azzardano a rimaneggiare la natura, fanno di solito la figura dell'apprendista stregone — mirabilmente commentata dal la musica di Paul Dukas —. Sapete che cosa accadde: il mago si era assentato per certi suoi negozi raccomandando al garzone di non toccare nulla e di riempire, nel frattempo, di acqua la vasca che avrebbe dovuto servire

per un importante esperimento. Il garzone, per risparmiarsi la fatica, tirò fuori il librone delle magie e trovò la formula per far lavorare la scopa. La scopa si mise a trasportare l'acqua dal vicino torrente alla vasca. Intanto anche le scope del vicinato vennero in aiuto coi secchi traboccati. In breve non soltanto la vasca fu piena, ma anche la casa, tanto che l'acqua usciva dalla porta e dalle finestre. Il garzone spaventato cercava febbrilmente sul librone, senza poterla trovare, la formula del disincanto. Fortuna volle che arrivasse il mago a rimettere tutto a posto, non senza una buona tiratina d'orecchi al suo garzone.

Se è vero che per legge di natura i figli debbano essere educati dai genitori, non c'è progresso che li esoneri dal loro dovere.

IL SECONDO EFFETTO che deriva dalla progressiva maturazione della mente del bambino, è l'impossibilità fisica di apprendimento oltre la misura segnata dalla ma-

turazione. L'apprendimento segue la maturazione la quale non può essere affrettata col nozionismo intensivo.

Diversamente sarebbe come voler fare entrare un litro di acqua in un ditale: in un ditale starà soltanto un ditale di acqua e non di più.

Ne consegue che l'asserto secondo cui il bambino che frequenta l'asilo impara di più, è falso. Le parole non penetrano, vengono semplicemente registrate. Il senso delle parole viene assimilato man mano che, colla percezione, avviene la connessione e la maturità delle cellule nervose.

Nella clinica dello sviluppo infantile di Yale (USA) fu particolarmente studiato il comportamento di due gemelle monocoriali. La prima fu addestrata, la seconda no. La seconda giunse ad avere una equivalente abilità non appena conseguì la necessaria maturità.

Obiezione: «Il bambino ha sufficiente tempo a casa per essere educato dai genitori».

No. Gli asili infantili nelle

Valli funzionano dalla mattina al pomeriggio inoltrato. Nei primi tempi la vita del bambino si svolgeva, tra veglia e sonno, tanto di giorno che di notte. In seguito ha dovuto adattarsi all'ambiente. Ora l'attività operante, per es. l'apprendimento, si svolge nella gran parte del giorno.

Necessariamente alla fine il diagramma del suo ciclo operante, fondato sul metabolismo organico, discende rapidamente.

In considerazione di questo fatto le esperienze americane, che sono le più complete, prevedono la permanenza dei bambini nei nidi di infanzia e negli asili, soltanto per poche ore al giorno e solo per alcuni giorni della settimana. Prevedono frequenti vacanze e solo alcuni periodi di frequenza all'anno. E ciò non per tutti i soggetti, ché alcuni ne sono sconsigliati. (A. Gesell) (*)

APPRENDIMENTO DELLA LINGUA

Siccome è un argomento che ci interessa in modo par-

ticolare, riporto brevemente quanto è stato accertato a questo riguardo.

... occorre tener presente che quando il piccino comincia a parlare, all'inizio del secondo anno di vita, egli impara di pari passo a pensare, collegando gli oggetti, le persone, le emozioni ed i sentimenti a determinate parole... Ed è il binario della lingua materna che gli permette questa iniziale connessione con il mondo... Le prime idee espresse nella lingua materna costituiscono l'impalcatura su cui si costruirà la personalità del bambino». (stella da «Discussione»).

Può essere pregiudizievole per il bambino, nella prima infanzia, il bilinguismo, in quanto non acquiserà un orientamento preciso.

Se la lingua materna è lo sloveno o il friulano, anche nell'asilo dovrebbe essere la stessa, altrimenti il bambino potrebbe essere turbato da conflitti emotivi.

(Continua)

VELIK SHOD EMIGRANTOV V PUŠJI VESI

POZDRAV PREDSTAVNIKA BENEŠKIH EMIGRANTOV ADA CONTA

Krajevna sekcija ALEF iz Pušje vesi (Venzone) je na dan velikega šmarna (15. avgusta) priredila skupno s komunsko administracijo shod emigrantov te ubožne doline, ki so se v tem času poletnih počitnic vrnili domov, da prežive nekaj dni ali tednov pri svojih najdražjih. Zbrali so se v komunski dvorani, da so razpravljali o svoji perečih problemih, kajti njihova bodočnost je v tem trenutku splošne gospodarske krize, zelo negotova.

Tega shoda, v Pušji vesi, se je udeležil tudi predstavnik Zveze beneških emigrantov Ado Kont, ki je poleg pozdrava furlanskim in beneškim emigrantom iz Terske in Krnahtske doline v svojem govoru orisal težko stanje sezonskih delavcev, katerih je bilo že ob pričetku sezone odpuščenih več kot 50 tisoč in ravno toliko

jih je menda že brezposelnih. Govoril je tudi o tovarnah v Belgiji, ki jih vsak dan zapirajo v velikem številu in že brez dela 8% delovne sile. «Nič bolje ni v Nemčiji», je dejal Ado Kont, »saj je tam že več kot en milijon delavcev brezposelnih in že krožijo govorice, da bodo poslali domov velik del emigrantov. Tudi v Argentini žive emigranti dramatične ure», je nadaljeval, »ker je bil pesos štirikrat zvalutiran in v sedanjem času bi si ne mogel nihče dovoliti, da bi prisel domov vsaj umreti.«

Kont je v svoji pozdrav vključil še več drugih podatkov o nezaposlenosti in emigraciji, še posebej pa je poudaril, da je iz Beneške Slovenije odšlo v svet 80 odstotkov vsega aktivnega prebivalstva.

«Skupaj se moramo boriti za boljšo bodočnost, si medsebojno pomagati, v ok-

viru tega skupnega boja pa prosimo za vašo solidarnost v boju za priznanje slovenske manjšine v videški pokrajini in izvajanje 6. člena ustave». Kont je nadaljeval: »Moramo in hočemo biti svobodni ljudje in si sami graditi svojo bodočnost. Furlani in Slovenci se moramo medsebojno spoštovati, spoštovati moramo naše posebnosti, naše navade in naš jezik. Zato se moramo boriti proti emigraciji, ki je naš skupni sovražnik.«

Tudi tokrat, kot že večkrat ob podobnih prilikah, so furlanski emigranti z burnim aplavzom izkazali svojo solidarnost beneškim Slovencem.

Uspela manifestacija je obsegala še nekaj recitacij furlanskega pesnika - emigranta Leonarda Zaniera, končala pa se je ob zvokih domače godbe s sprevodom do krajevne šole, kjer je bil ljudski praznik.

Po sv. maši, ki jo je bral župnik Mario Gariup, so se mladi pari uvrstili za folklorno skupino Planinka iz Ukev in prehodili vse vaške ulice in se ustavili med pochodom v vseh petih gostilnah. Povsod so peli in popili kozarec belega vina, ki so jim ga natočili gostilničarji iz z rdečimi nageljimi okrašenih steklenic. Popoldne je bilo po vasi vse veselo in mnogo turistov je imelo priložnost, da so si ogledali tamkajšnjo folklorno nošo. Pevski zbor Planinka je ob zaključku zapel pod vodstvom Francesca Sivza več narodnih slovenskih, furlanskih in nemških pesmi.

IZ TERSKE DOLINE

Speleološki muzej v Čenti

Ob priliki proslave 20. letnice ustanovitve Furlanske zveze za raziskave so v Čenti (Tarcento), v bivši palači Frangipane, odprli naravoslovni muzej in prisotnim predstavili prvo brošuro, ki jo je pripravila ta Zveza.

Deželni odbornik Mizzau je nato v svojem govoru podčrtal, da se bo dežela še naprej zavzemala, da se ohrani naravno bogastvo tega področja. Prisotni so bili tudi poslanec Santuz, deželni odbornik Volpe, župani in odborniki sosednjih komunov ter šolske in vojaške oblasti, kot častni gostje pa 19 članov francoske

speleološke zveze Haut Marne, člani speleološke skupine iz Tržiča (Monfalcone), Gorice in Trsta.

Skupina raziskovalcev in delavcev iz Zavrha (komun Bardo) je organizirala izlet v znane Završke jame, kjer so podelili spominske tablice tistim, ki so odkrili leta 1925 te jame in jih tudi valorizirali. To priznanje so prejeli sorodniki bratov Alfonza, Fortunata, Petra in Jožeta Pinose, Vigija in Guerina Pinose, Petra Negra in Vigija Negra. Spominske tablice je podelil s priložnostnim govorom svetovalec speleološke skupine «XXX ottobre» iz Trsta.

PIŠE PETAR MATAJURAC

REZIJA

Folklori festival v Ravenci

V dneh od 8. do 10. avgusta se je vršil v Reziji drugi folklorni festival, katerega se je udeležila domača folklorna skupina s svojimi tradicionalnimi plesi ob igranju »zitere», folklorna skupina iz Pasian di Prato in pevski zbor iz Špetra od Nadiži.

V tem času, ko si skoraj vsak človek privošči nekaj pocitnic, si lahko predstavljamo, koliko si jih je izbralo prav to lepo in hladno dolino Rezije za pardnevni očah in razvedri. Udeležencev je bilo letos namreč toliko, da je bil vsak kotiček zaseden in so se moralu ljujajo kar gnesti. Rezijanska skupina se namreč dobro uveljavlja tudi na drugih festivalih po Italiji in drugod. Povsod žanje dobre uspene. Dne 23. in 24. avgusta je bila v Palermu med prvimi klasificiranimi, 31. pa je bila v Kamniku v Sloveniji, od koder je šla potem na turnejo po Jugoslaviji. S tega mesta ji želimo dobiti uspehov.

Spomenik padlim v vojnah v Sv. Juriju

Dne 21. julija je videmski nadškof monsig. Alfredo Battisti odkril in blagoslovil spomenik vsem padlim v vojnah, ki so ga postavili pred cerkvijo v vasi Sv. Jurij (Bela). Spomenik je iz nabrežinskega kamna in ga je izdelal Giovanni D'Aragna.

IZ KANALSKIE DOLINE

V Ukrah obnavljajo stare običaje

Na vaškem prazniku sv. Jakoba so mladi prostovoljni gasilci organizirali dobro uspelo manifestacijo, s katero so prikazali, kako so do današnjih dni znali ohraniti v Kanalski dolini stare ljudske običaje.

Dragi brauci!

Že kadar sem vam biu začeu pisat u Novem Matajurju, sem vam biu naznanu, da bom pisu, od časa do časa, tudi naše stare pravce. Telekrat je na varsti adna stara, ki mi jo je povjedu muoj rajnikata, ko sem biu sele majhan.

Par starim sta živjela u njeki naši gorski vasi buogi kumet in njega žena. Imjela sta puno otrok in veliko mizerijo. Starši in otroci so bli vičkrat lačni kot siti. Njekega dne, ko niso imjeli kaj za pod zob, je kumet ves obupan zaupiu, da bi šu služiti tudi hudičju, le da bi kaj zaslužu in mogu preredit družino. Kadar je paršu damu, se žena ni mogla prečudit, od kod usa tale dobrouta. Ko ji je pokazu še zlati denar u žaku, se je prestrašila.

«Pojdi brat gobe, jih bomo skuhati!» mu je jala žena.

«Ja, gobe. Kje jih ušafam sada? In tudi će jih ušafam, kaj jih boš zabeli s sv. križem?» jo je uprašu.

Su je usedno iskat gobe in lot velikih kostanj. Prehodu je puno lotov in senožet, a za gobami ni bluo ne sledu ne smradu. Ves trudan in obupan se je vraćaju danu in preključju njega žalostno usođo (destin). Na sredi poti je srečju adnega lepou oblječenega gospoda.

«Kumet, zakaj si takuo žalostan in obupan?» ga je uprašu neznan gospod.

«Kakuo bi ne biu žalostan in obupan, ko nimam kaj dat za jest mojim številnim otrokam!» se mu je potožu kumet.

«Jast ti lahko pomagam!» mu je gospod ponudu roko.

«Kakuo mi lahko pomagače, če me ne poznate? Ali mi daste kajšno djelo?»

«Ne, obednegna djela. Mene se usmilijo buogi ljudje. Na, uzam, tle imaš en žakjac zlatih sudu!» mu je ponudu.

«Kaj naj napravim za vas? Kakuo vam jih varnem?» ga je uprašu kumet, ves vesel, da se mu je na poti ukidala tajšna srečja.

«Jih ne bo trjeba varnit.

Dam ti eno ljeto in en dan cajta. Do takrat boš muora zvjetet, kakuo mi je ime. Če ne boš zvjeđeu, te popejem za sabo, da boš denar odslužu.«

Sila kola lomi, pravi naš stari pregovor. Ker je biu kumet u težavah, je sparjeu tole čudno pogodbo. Uzeu je žakjac denarja in šu pruoči domu. U veselosti, da ne bo vič družna tarpela lakote, ni pomislila na težavo, ki jo bo imeu, da bi zvjeđeu zaime naznanega, a takuo radodarnega gospoda. Med potjo je zaviu u oštarijo in se ga napiu. Kupu je kruh in druge potrjebe za družino. Kadar je paršu damu, se žena ni mogla prečudit, od kod usa tale dobrouta. Ko ji je pokazu še zlati denar u žaku, se je prestrašila.

«O Jezus, Marija devica, ali si ga ukradu?» ga je uprašala.

«Ne. Ko sem gledu gobe in premešavu listje pod njeko skalo, se mi je odkru pred očmi tale čudež.» Se ji je zlagu. Žena mu je vjervala.

«Sam Buog nas je viden, ker smo se mu usmilili. Bo trjeba, da pojdemo na Staro goro, da se zahvalimo Matere božji, pa tudi sv. maše bo trjeba plačat!» mu je svetovala.

Od tistega dne so živjeli u družini kot gospodje. Nič ni manjkal, a mož ni biu vesel. Ponoči se je obraču u pastjeji. Ni mogu spati.

«Kaj ti je, da ne moreš spati sada, ko nam nič ne manjka?» ga je vičkrat uprašala žena. On ji ni odgovarjal.

«Kakuo mi lahko pomagače, če me ne poznate? Ali mi daste kajšno djelo?»

«Ne, obednegna djela. Mene se usmilijo buogi ljudje. Na, uzam, tle imaš en žakjac zlatih sudu!» mu je ponudu.

«Kaj naj napravim za vas? Kakuo vam jih varnem?» ga je uprašu kumet, ves vesel, da se mu je na poti ukidala tajšna srečja.

«O Jezus, Marija devica, ali bojo poznali tudi naši otroci tajšne, kot so nam jih pravili naši te starci, kadar smo bli majhani.

«Poberi se, Špik-Šparki!» mu je zarju kumet.

Hudič je strašnu zagarču, da se je stresla usa hiša. Pobilkičilo se je. S strašnim vjetrom je paršu in s strašnim vjetrom odšu. Tisto jutro je potukla tuča uso dolino, a kumetu je ostu denar in rješu se je pred hudičem.

Takuo konča tale pravca. U naših dolinah jih je puno pravce o hudičih, škratih, nagojčicah, o zaudanih gradovih, zakladih, štrijah in krijevatah. Mislim, da bo lepou, če vam jih napišem, da jih bojo poznali tudi naši otroci tajšne, kot so nam jih pravili naši te starci, kadar smo bli majhani.

Vas pozdravlja vaš Petar Matajurac

KAJ SE JE ZGODILO PO NAŠIH DOLINAH

GRMEK

BELGIJA VELIK GROB NAŠIH LJUDI

U Taminesu je umarla Tona Kešanu iz Zverinca

Ce bi postavili u varsto use križe naših ljudi, ki so podkopani u Belgiji, bi bla varsta duga brez konca.

Po zadnji uejski je bila Belgija tista, ki je parva odparla urata italijanskim delavcem. Ker ni bilo par nas djela, so se usi moški napotili tja, djetel u miniere.

«Se dobro, da se je odparla jama, da gremo lahko služit!» so pravili takrat naši ljudje. In rjes je imjela Belgija odpartih puno jam. Jih ni manjkalo. Iz njih se ni varnilo puno naših mladih mož. Dost pa jih je umarlo zavojno boljezni, ki so jo dobili na pljuča u teh jamah. Zadnji od takih je Anton Tomasetig, Kešanu iz Zverinca, star 62 ljet. Biu je penzionan kot invalid. Še mladega je spravila s tega sveta silikoza.

Rajnik Tonin je bio paršu tudi ljetos, kot usako ljetu, na poljetne počitnice damu, da bi pogledu svojo žlahto, znance in parjatelje. Biu je veselega karakterja. Usi so bli radi u njegovi družbi, u njegovi kompaniji. Par dni prej, ko se je varnu spet u Belgijo, nam je povjedu, kakuo je pisu od sudatu Genju Peknemu, pismo, ki smo ga publicirali u zadnji številki Novega Matajurja. Za dva dni potle, ko se je varnu u Belgijo, nas je za saldu zapustil. Umar je u torak, 12. avgusta. On in usa njega družina so bli člani Zveze beneških emigrantov. Ljubu je svoj dom, svojo zemijo, naš jezik in našo kulturo. Za njim žalujejo številni parjatelji in znanci, a posebno družina, ki ne bo mogla pozabiti svojega pridnega in dobrošarčnega očeta. Usi ga bomo ohranili u ljepem spominu.

Rajnik Anton Tomasetig - Kešanu iz Zverinca

HOSTNE

Umaru je triletni otrok Petar Floreancig

U petak, 29. avgusta, zjutraj se je raznesla po rečanski dolini žalostna novica,

da je na hitro umaru u videmskem špitalu 3 letni otrok, Petar Floreancig, Uolacu iz Hostnega.

Ponoči se je počutu slabo. Starši so ga odpeljali u čedadski špitau.

Tu so svetovali naj ga odpeljejo u videmski špitau. Dol so ga tudi peljali, a je po par urah umaru. Ugotovili so, da je imeu meningitis. Novica o otrokovem smrtnosti je globoko odjeknila po celi rečanski dolini.

SEUCE

U videmskem špitalu je naglo umarla Angela Blasutig, udova Bevilacqua, starca 80 ljet. Rajnka Angela je bila družine te bogatih iz naše vasi, a poročena u Špjetar. Željela je biti podkopana u rojstnem kraju. Nje pogreb je bio na Ljesah u panjejak 25. avgusta.

SV. LJENART

Naš pevski zbor je zmjeraj buj poznan po naših dolinah in po drugih krajih, zato ga vabijo na razne kulturne predstave.

U nedeljo, 24. avgusta, je nastopu u Passons, blizu Vidma, na festival «Unita». Med drugimi je zapeu tudi dve slovenski pesmi in odnesu puno aplavzu.

Cingjali tudi ljetos djelajo škodo po njivah

Že skor usako ljetu u tem caktu pridejo cingjali na naše njive in djelajo veliko škodo. Dostkrat pojedno cjelo njivo kompirja ali sierka in takuo zgubimo pardjelke, ki bi jih nucali za preživjet zimo, navarh tolga pa še razrijejo uso zemjo.

Nje dugo, da so cingjali požarli njivo kompirja 35-ljetnemu Aldinu Dornjaku iz Jagnjeda in je takuo zgubu 25 kvintalu kompirja, ki bi ga muoru pru te dni izkopat.

Na usako vižo bi muorli domaći jagari organizirati lou, da bi jih čim več pobil, zak se ne more ubit usjeh, ker jih je tarkaj.

Cingjale so videli malo cajta potle še u kumunu Dreka in Prapotno.

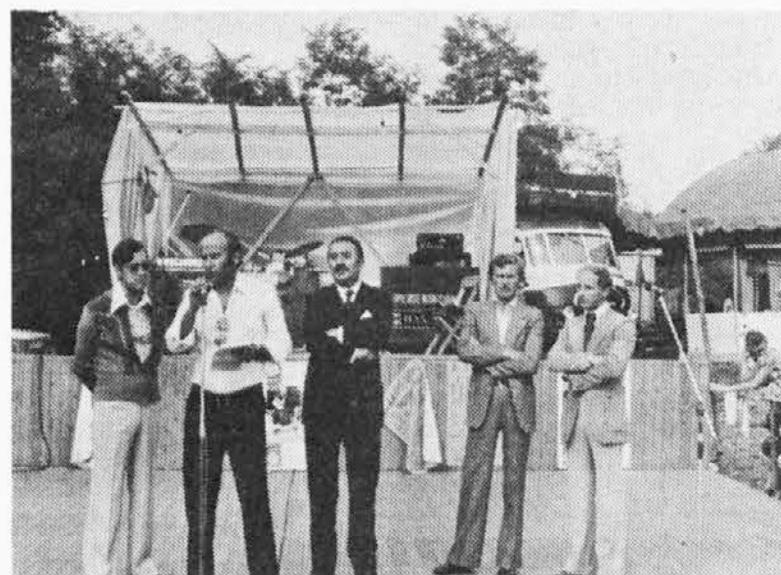
Zeno iz Kravarja povozu auto

Amalijo Predan, ki je starca 88 ljet, so muorli pejat u špitau, zak jo je povozu njen sosred 24. ljetni Giordano Bledič. Pri tem inčidentu se je Predanova poškodovala na glavi in zlomila desno nogo.

Ko gremo u štempo, smo zvjetli, da je Predanova umarla nekaj dni po inčidentu

Slačilo ji je roko

Zlo huduo se je poškodovala desno roko 26-ljetna Romana Obit, ko je tlačila senuso u «imbällatrice». Mašina ji je roko zmečkala in zlomila. Upajmo, da bo kmalu ozdravila.

Župan Sv. Ljenarta R. Osgnach, sekretar domačega kulturnega društva G. Osgnach, deželnih odbornik dr. Mizzau, župan občine Grmek ing. Fabio Bonini in župan Dreke Sergio Zufferli

PRAZNIK EMIGRANTA IN SV. ROKA

Takuo kot usako ljetu, so organizirali tudi ljetos praznik emigranta ob prilikah vaskrskega patrona Sv. Roka.

Praznovanje je duralo kar 5 dni, od 14. do 18. avgusta. Za to parložnost se je zbralo puno emigrantov tudi iz drugih dolin, ki so paršli domov na počitnice. Use je pozdravu deželnih odbornik dr. Mizzau.

Praznik je organiziru posben komitet, s kolaboracijom domačega kulturnega društva in šentlenartskega kamuna.

Za praznovanje dneva emigranta in sv. Roka so parpravili tudi bogat kulturni program. Nastopili so pevski zbori «Rečan» iz Ljes, «Nadiški Puobi» iz Podbonesca, «Pod Lipo» iz Barnasa in pevski zbor Sv. Ljenarta.

Usi so prepjevali domače, furlanske in italijanske pjesme.

Nadvse simpatičen je bio nastop desetih beneških godcev, ki so med sabo tekmovali. Parvi premijo je dobil Eliseo Missana iz Ažle, drugo Eliseo Iussa iz Petjaga, trečo Luciano Lauretig, četrto Paolo Ugavan, peto Paolo Predan, šesto pa najmlajši godac Paolo Sdraulig. Medalje na spomin praznika so dobili tudi ostali 4 godci.

U saboto, 16. avgusta, zvečer, so napravili puno smjeha in odnesli puno aplavzu s kratko komedijo «Sardelon», ki jo je napisu u našem dialektru Izidor Predan, Mario Bergnach iz Petarnieha, Remigio Simuln in Gabriela Kuoserjova iz Gorenje Kosce.

To priča, da so naši ljudje občutljivi za humor, posebno če poslušajo humoreske u našem jeziku. Na koncu naj povemo, da je šlo praznovanje u Sv. Ljenarta kar dobro. Tudi ura je bila ljepa, samuo u pandjejak zvečer je no malo nadlegavu daž. Trjeba je tudi pohvaliti organizatorje, saj so se rjes potrudili, da ni nič manjkalno.

Parvi premijo je dobil Eliseo Missana iz Ažle, drugo Eliseo Iussa iz Petjaga, trečo Luciano Lauretig, četrto Paolo Ugavan, peto Paolo Predan, šesto pa najmlajši godac Paolo Sdraulig. Medalje na spomin praznika so dobili tudi ostali 4 godci.

U saboto, 16. avgusta, zvečer, so napravili puno smjeha in odnesli puno aplavzu s kratko komedijo «Sardelon», ki jo je napisu u našem dialektru Izidor Predan, Mario Bergnach iz Petarnieha, Remigio Simuln in Gabriela Kuoserjova iz Gorenje Kosce.

To priča, da so naši ljudje občutljivi za humor, posebno če poslušajo humoreske u našem jeziku. Na koncu naj povemo, da je šlo praznovanje u Sv. Ljenarta kar dobro. Tudi ura je bila ljepa, samuo u pandjejak zvečer je no malo nadlegavu daž. Trjeba je tudi pohvaliti organizatorje, saj so se rjes potrudili, da ni nič manjkalno.

Parvi premijo je dobil Eliseo Missana iz Ažle, drugo Eliseo Iussa iz Petjaga, trečo Luciano Lauretig, četrto Paolo Ugavan, peto Paolo Predan, šesto pa najmlajši godac Paolo Sdraulig. Medalje na spomin praznika so dobili tudi ostali 4 godci.

U saboto, 16. avgusta, zvečer, so napravili puno smjeha in odnesli puno aplavzu s kratko komedijo «Sardelon», ki jo je napisu u našem dialektru Izidor Predan, Mario Bergnach iz Petarnieha, Remigio Simuln in Gabriela Kuoserjova iz Gorenje Kosce.

To priča, da so naši ljudje občutljivi za humor, posebno če poslušajo humoreske u našem jeziku. Na koncu naj povemo, da je šlo praznovanje u Sv. Ljenarta kar dobro. Tudi ura je bila ljepa, samuo u pandjejak zvečer je no malo nadlegavu daž. Trjeba je tudi pohvaliti organizatorje, saj so se rjes potrudili, da ni nič manjkalno.

Parvi premijo je dobil Eliseo Missana iz Ažle, drugo Eliseo Iussa iz Petjaga, trečo Luciano Lauretig, četrto Paolo Ugavan, peto Paolo Predan, šesto pa najmlajši godac Paolo Sdraulig. Medalje na spomin praznika so dobili tudi ostali 4 godci.

U saboto, 16. avgusta, zvečer, so napravili puno smjeha in odnesli puno aplavzu s kratko komedijo «Sardelon», ki jo je napisu u našem dialektru Izidor Predan, Mario Bergnach iz Petarnieha, Remigio Simuln in Gabriela Kuoserjova iz Gorenje Kosce.

To priča, da so naši ljudje občutljivi za humor, posebno če poslušajo humoreske u našem jeziku. Na koncu naj povemo, da je šlo praznovanje u Sv. Ljenarta kar dobro. Tudi ura je bila ljepa, samuo u pandjejak zvečer je no malo nadlegavu daž. Trjeba je tudi pohvaliti organizatorje, saj so se rjes potrudili, da ni nič manjkalno.

Parvi premijo je dobil Eliseo Missana iz Ažle, drugo Eliseo Iussa iz Petjaga, trečo Luciano Lauretig, četrto Paolo Ugavan, peto Paolo Predan, šesto pa najmlajši godac Paolo Sdraulig. Medalje na spomin praznika so dobili tudi ostali 4 godci.

U saboto, 16. avgusta, zvečer, so napravili puno smjeha in odnesli puno aplavzu s kratko komedijo «Sardelon», ki jo je napisu u našem dialektru Izidor Predan, Mario Bergnach iz Petarnieha, Remigio Simuln in Gabriela Kuoserjova iz Gorenje Kosce.

To priča, da so naši ljudje občutljivi za humor, posebno če poslušajo humoreske u našem jeziku. Na koncu naj povemo, da je šlo praznovanje u Sv. Ljenarta kar dobro. Tudi ura je bila ljepa, samuo u pandjejak zvečer je no malo nadlegavu daž. Trjeba je tudi pohvaliti organizatorje, saj so se rjes potrudili, da ni nič manjkalno.

Parvi premijo je dobil Eliseo Missana iz Ažle, drugo Eliseo Iussa iz Petjaga, trečo Luciano Lauretig, četrto Paolo Ugavan, peto Paolo Predan, šesto pa najmlajši godac Paolo Sdraulig. Medalje na spomin praznika so dobili tudi ostali 4 godci.

U saboto, 16. avgusta, zvečer, so napravili puno smjeha in odnesli puno aplavzu s kratko komedijo «Sardelon», ki jo je napisu u našem dialektru Izidor Predan, Mario Bergnach iz Petarnieha, Remigio Simuln in Gabriela Kuoserjova iz Gorenje Kosce.

To priča, da so naši ljudje občutljivi za humor, posebno če poslušajo humoreske u našem jeziku. Na koncu naj povemo, da je šlo praznovanje u Sv. Ljenarta kar dobro. Tudi ura je bila ljepa, samuo u pandjejak zvečer je no malo nadlegavu daž. Trjeba je tudi pohvaliti organizatorje, saj so se rjes potrudili, da ni nič manjkalno.

Parvi premijo je dobil Eliseo Missana iz Ažle, drugo Eliseo Iussa iz Petjaga, trečo Luciano Lauretig, četrto Paolo Ugavan, peto Paolo Predan, šesto pa najmlajši godac Paolo Sdraulig. Medalje na spomin praznika so dobili tudi ostali 4 godci.

U saboto, 16. avgusta, zvečer, so napravili puno smjeha in odnesli puno aplavzu s kratko komedijo «Sardelon», ki jo je napisu u našem dialektru Izidor Predan, Mario Bergnach iz Petarnieha, Remigio Simuln in Gabriela Kuoserjova iz Gorenje Kosce.

To priča, da so naši ljudje občutljivi za humor, posebno če poslušajo humoreske u našem jeziku. Na koncu naj povemo, da je šlo praznovanje u Sv. Ljenarta kar dobro. Tudi ura je bila ljepa, samuo u pandjejak zvečer je no malo nadlegavu daž. Trjeba je tudi pohvaliti organizatorje, saj so se rjes potrudili, da ni nič manjkalno.

Parvi premijo je dobil Eliseo Missana iz Ažle, drugo Eliseo Iussa iz Petjaga, trečo Luciano Lauretig, četrto Paolo Ugavan, peto Paolo Predan, šesto pa najmlajši godac Paolo Sdraulig. Medalje na spomin praznika so dobili tudi ostali 4 godci.

U saboto, 16. avgusta, zvečer, so napravili puno smjeha in odnesli puno aplavzu s kratko komedijo «Sardelon», ki jo je napisu u našem dialektru Izidor Predan, Mario Bergnach iz Petarnieha, Remigio Simuln in Gabriela Kuoserjova iz Gorenje Kosce.

To priča, da so naši ljudje občutljivi za humor, posebno če poslušajo humoreske u našem jeziku. Na koncu naj povemo, da je šlo praznovanje u Sv. Ljenarta kar dobro. Tudi ura je bila ljepa, samuo u pandjejak zvečer je no malo nadlegavu daž. Trjeba je tudi pohvaliti organizatorje, saj so se rjes potrudili, da ni nič manjkalno.

Parvi premijo je dobil Eliseo Missana iz Ažle, drugo Eliseo Iussa iz Petjaga, trečo Luciano Lauretig, četrto Paolo Ugavan, peto Paolo Predan, šesto pa najmlajši godac Paolo Sdraulig. Medalje na spomin praznika so dobili tudi ostali 4 godci.

U saboto, 16. avgusta, zvečer, so napravili puno smjeha in odnesli puno aplavzu s kratko komedijo «Sardelon», ki jo je napisu u našem dialektru Izidor Predan, Mario Bergnach iz Petarnieha, Remigio Simuln in Gabriela Kuoserjova iz Gorenje Kosce.

To priča, da so naši ljudje občutljivi za humor, posebno če poslušajo humoreske u našem jeziku. Na koncu naj povemo, da je šlo praznovanje u Sv. Ljenarta kar dobro. Tudi ura je bila ljepa, samuo u pandjejak zvečer je no malo nadlegavu daž. Trjeba je tudi pohvaliti organizatorje, saj so se rjes potrudili, da ni nič manjkalno.

Parvi premijo je dobil Eliseo Missana iz Ažle, drugo Eliseo Iussa iz Petjaga, trečo Luciano Lauretig, četrto Paolo Ugavan, peto Paolo Predan, šesto pa najmlajši godac Paolo Sdraulig. Medalje na spomin praznika so dobili tudi ostali 4 godci.

U saboto, 16. avgusta, zvečer, so napravili puno smjeha in odnesli puno aplavzu s kratko komedijo «Sardelon», ki jo je napisu u našem dialektru Izidor Predan, Mario Bergnach iz Petarnieha, Remigio Simuln in Gabriela Kuoserjova iz Gorenje Kosce.

To priča, da so naši ljudje občutljivi za humor, posebno če poslušajo humoreske u našem jeziku. Na koncu naj povemo, da je šlo praznovanje u Sv. Ljenarta kar dobro. Tudi ura je bila ljepa, samuo u pandjejak zvečer je no malo nadlegavu daž. Trjeba je tudi pohvaliti organizatorje, saj so se rjes potrudili, da ni nič manjkalno.

Parvi premijo je dobil Eliseo Missana iz Ažle, drugo Eliseo Iussa iz Petjaga, trečo Luciano Lauretig, četrto Paolo Ugavan, peto Paolo Predan, šesto pa najmlajši godac Paolo Sdraulig. Medalje na spomin praznika so dobili tudi ostali 4 godci.

U saboto, 16. avgusta, zvečer, so napravili puno smjeha in odnesli puno aplavzu s kratko komedijo «Sardelon», ki jo je napisu u našem dialektru Izidor Predan, Mario Bergnach iz Petarnieha, Remigio Simuln in Gabriela Kuoserjova iz Gorenje Kosce.